VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

**PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

■ **Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 155)**

z dnia 10 października 2017 r.

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia

# Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 155)

10 października 2017 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Izabeli Kloc (PiS)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

**I. w trybie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy (stan na dzień 24 sierpnia 2017 r.) – kontynuacja;**

**II. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (12 i 13 października 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2013) 534, COM(2016) 270, COM(2016) 271, COM(2016) 272, COM(2016) 465, COM(2016) 466, COM(2016) 467, COM(2016) 468, COM(2016) 819, COM(2017) 344, COM(2017) 571;**

**III. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (23 października 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2016) 128, COM(2016) 815);**

**IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (COM(2016) 765 – wersja ostateczna) i odnoszący się do niego projekt stanowiska RP – kontynuacja.**

W posiedzeniu udział wzięli: **Jakub Skiba** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Łukasz Piebiak** podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości wraz ze współpracownikami, **Marcin Zieleniecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Michał Kurtyka** podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii wraz ze współpracownikami, **Przemysław Perczyński** główny specjalista w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz** i **Paweł Witecki** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Międzynarodowych; **Bartosz Pawłowski** – ekspert ds. legislacji z Biura Analiz Sejmowych.

**Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):**

Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Stwierdzam kworum. Witam serdecznie wszystkich obecnych członków Komisji do Spraw Unii Europejskiej, ministrów i towarzyszące im osoby. Zanim przystąpimy do porządku dziennego, chciałabym zaproponować, aby rozszerzyć porządek o punkt, którego nie rozpatrzyliśmy na poprzed-

nim posiedzeniu Komisji, mianowicie o informację o opóźnieniach w implementacji dyrektyw w zakresie ministra energii. Czy są jakieś uwagi do porządku dziennego? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek obrad.

Przechodzimy do pkt I, czyli rozpatrzenia w trybie art. 18 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw, których termin transpozycji już upłynął lub upływa w ciągu najbliższych trzech miesięcy. Chodzi o stan na dzień 24 sierpnia 2017 r. Jest to kontynuacja rozpatrzenia informacji, która była przedstawiona na 152. posiedzeniu Komisji w dniu 27 września. Bardzo proszę o zabranie głosu pana ministra Michała Kurtykę, podsekretarza stanu w Ministerstwie Energii. Bardzo proszę.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Energii Michał Kurtyka:**

Pani przewodnicząca, panie przewodniczący, bardzo dziękuję za to, że możemy jeszcze rozpatrzyć sprawy z poprzedniego posiedzenia. Bardzo krótko. Mamy dwie dyrektywy w portfelu ministra energii, nad którymi bardzo intensywnie pracujemy. Jedna to jest dyrektywa w sprawie rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych i druga odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz promocji stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Jeżeli chodzi o tę pierwszą, to jak państwo wiedzą, kwestia elektromobilności jest wysoko w agendzie rządu polskiego, w związku z tym staramy się podejść do tej sprawy bardzo kompleksowo. Wykonaliśmy pewnego typu dodatkowy krok w postaci tego, że nie dość, że rząd przyjął krajowe ramy polityki rozwoju infrastruktury paliw alternatywnych, to jednocześnie przygotował dokument dotyczący planu rozwoju elektromobilności w Polsce, który nie był w żaden sposób wymagany przez dyrektywę, ale chcieliśmy nadać temu sektorowi impuls, który wykraczałby poza tylko i wyłącznie wymagania dyrektywy, a który również byłby spójnym sygnałem dla polskiego przemysłu i dla polskiej energetyki do tego, żeby przygotować się do nadchodzącej rewolucji. W tym kontekście projekt ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych spotkał się z bardzo dużym zainteresowaniem. Przedstawiony przez nas projekt jest już w ostatnim momencie, po uzgodnieniach międzyresortowych i po konsultacjach społecznych. Zakładam, że w ciągu najbliższych dni projekt zostanie przekazany do Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Chcemy, żeby był rozpatrzony przez Komitet do Spraw Europejskich na jednym z najbliższych posiedzeń. Taki jest stan zaawansowania tego projektu.

Jeżeli chodzi o kwestie dyrektywy w sprawie jakości benzyn i olejów napędowych, to aktem wdrażającym jest projekt ustawy o zmianie ustawy o biokomponentach i biopaliwach ciekłych oraz niektórych innych ustaw. Ten projekt został przyjęty przez KSE 17 maja, 25 lipca Komitet Ekonomiczny zaakceptował propozycję pakietu rozwiązań prawnych, a dzisiaj miało miejsce spotkanie Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, który jeszcze dokonał ostatecznych przesądzeń co do ekonomicznego wymiaru tego projektu. Zakładam, że na najbliższym posiedzeniu Stałego Komitetu Rady Ministrów, być może w tym, a może w najbliższym tygodniu, projekt tej ustawy się znajdzie.

**Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):**

Bardzo dziękuję panu ministrowi. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos w tym temacie? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o pracach legislacyjnych związanych z wdrożeniem dyrektyw w zakresie Ministerstwa Energii.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt I. Dziękuję panu ministrowi.

Przechodzimy do pkt II, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Jakuba Skibę, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, oraz pana ministra Łukasza Piebiaka, podsekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości. Bardzo proszę panów ministrów o przedstawienie stanowiska rządu. Bardzo proszę.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Łukasz Piebiak:**

Szanowna pani przewodnicząca, państwo przewodniczący, Wysoka Komisjo, na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w odniesieniu do aktów prawnych pozostających w kompetencji ministra sprawiedliwości dyskusja obejmować będzie trzy akty normatywne. Po pierwsze, projekt rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Jeżeli chodzi o tę kwestię, to na posiedzeniu Rady planowane jest przyjęcie rozporządzenia w sprawie ustanowienia wzmocnionej współpracy w zakresie powołania prokuratury europejskiej. Polska jako państwo nieuczestniczące we wzmocnionej współpracy nie będzie brała udziału w głosowaniu. Informacja o stanowisku polskim w odniesieniu do tego dokumentu jest taka, że wniosek dotyczący tego rozporządzenia został przyjęty przez sejmową Komisję do Spraw Unii Europejskiej w dniu 13 września 2016 r. oraz przez senacką komisję spraw Unii Europejskiej w dniu 20 września 2016 r.

Kolejnym projektem, który będzie omawiany, jest projekt rozporządzenia PE i Rady w sprawie wzajemnego uznawania nakazu zabezpieczenia i nakazu konfiskaty COM(2016) 819. Podczas posiedzenia Polska opowie się za przyjęciem aktu w formie rozporządzenia, zaś w odniesieniu do zakresu negocjowanego instrumentu zamierzamy poprzeć propozycję Włoch zakładającą szeroki zakres stosowania instrumentu. Stanowisko rządu do tego projektu zostało przyjęte przez Wysoką Komisję w dniu 9 marca 2017 r. Nie było jeszcze dotychczas przedmiotem posiedzenia komisji do spraw Unii Europejskiej Senatu RP.

Ostatni z projektów legislacyjnych to projekt dotyczący rozporządzenia PE i Rady ustanawiającego scentralizowany system identyfikacji państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców na potrzeby uzupełnienia i wsparcia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych – systemu ECRIS-TCN i zmieniające rozporządzenie nr 1077/2011. W odniesieniu do tego projektu przedstawiciel Polski opowie się za obowiązkowym przesyłaniem do systemu ECRIS-TCN odcisków palców skazanych obywateli państw trzecich w określonym zakresie. Polska jest otwarta na debatę nad najbardziej optymalnym progiem, od którego istniałby taki obowiązek. Propozycja prezydencji zakładająca uzależnienie przekazywania odcisków palców od skazania na karę pozbawiania wolności za przestępstwo umyślne musi jednak zostać przez Polskę przeanalizowana i porównana z alternatywną propozycją ustalenia listy przestępstw, w stosunku do których byłoby obowiązkowe przekazywanie odcisków palców. Zdaniem Polski z uwagi na konieczność zapewnienia skuteczności systemu, definicja obywatela państwa trzeciego powinna obejmować także osoby posiadające podwójne obywatelstwo, tj. zarówno państwa trzeciego, jak i państwa członkowskiego UE. Stanowisko rządu wobec tego dokumentu zostało rozpatrzone przez Wysoką Komisję w dniu 12 września br., a przez Komisję Spraw Zagranicznych – w dniu 20 września 2017 r. Dziękuję bardzo.

**Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):**

Dziękuję bardzo. Rozumiem, że teraz pan minister Jakub Skiba. Bardzo proszę, panie ministrze.

**Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jakub Skiba:**

Bardzo dziękuję. Drugi dzień posiedzenia Rady JHA będzie poświęcony sprawom wewnętrznym. Jeżeli chodzi o akty legislacyjne, pojawi się wniosek dotyczący rozporządzenia PE i Rady zmieniającego rozporządzenie dotyczące zasad tymczasowego przywracania kontroli granicznej na granicach wewnętrznych. Chodzi tutaj oczywiście o kodeks graniczny Schengen, czyli jedną z konstytutywnych zasad, które dotyczą ruchu osobowego na terenie UE. W związku z kryzysem migracyjnym i zagrożeniem terrorystycznym Komisja Europejska przedstawiła w dniu 27 września, czyli całkiem niedawno, propozycję zmiany, która zakłada między innymi możliwość przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych na okres dłuższy niż 30 dni w przypadku przewidywalnego istnienia poważnego zagrożenia dla bezpieczeństwa wewnętrznego, ale nie dłuższy niż sześć miesięcy.

Ponadto państwo członkowskie będzie zobowiązane do przekazywania dodatkowej informacji na temat przyczyn przywrócenia kontroli na granicach wewnętrznych, jak również stosowanej analizy ryzyka. W ramach tej nowej propozycji Komisja Europejska proponuje ustanowienie dodatkowego mechanizmu przedłużenia kontroli na granicach wewnętrznych na wniosek jednego z państw, mając na uwadze utrzymujące się zagrożenie. Od razu muszę powiedzieć, że jest to propozycja niezmiernie kontrowersyjna. Ona została złożona przez kilka państw zachodniej Europy, i to tych bardziej północnych – Niemcy, Francja, Belgia, Holandia, Dania, Szwecja. Wiąże się oczywiście z próbami odizolowania się od negatywnych konsekwencji kryzysu migracyjnego poprzez większą restrykcyjność w zakresie kodeksu Schengen i zawieszania de facto swobodnego ruchu.

Oczywiście stanowisko rządu polskiego podyktowane jest przede wszystkim względami bezpieczeństwa i nie możemy wykluczać potrzeby i konieczności, także jeżeli chodzi o przewidywania dotyczące naszej sytuacji, takich rozwiązań. Należy jednak pamiętać, że naszym zdaniem podstawowy nacisk powinien zostać położony na kwestie ochrony granic zewnętrznych. To, o czym mówię w tym momencie, nie ma charakteru stanowiska rządu, ponieważ druk tego rozporządzenia nie został jeszcze przetłumaczony na język polski, więc formalnie nie było podstaw do rozpoczęcia uzgodnień międzyrządowych. Mówię w tym momencie o stanowisku MSWiA i muszę od razu powiedzieć, że ono kształtuje się również pod wpływem niedawnego spotkania ministrów spraw wewnętrznych Grupy Wyszehradzkiej w Budapeszcie. Nasi partnerzy z Grupy Wyszehradzkiej są zdecydowanie przeciwni przyjęciu tego rozwiązania. Uważają, że wszystkie negatywne konsekwencje kryzysu migracyjnego mogą spaść właśnie na te państwa bez położenia należytego nacisku na ochronę granic zewnętrznych UE. Zdaniem naszych partnerów nie tędy droga. Stanowisko MSWiA w tej sytuacji jest podobne. Przychyliliśmy się do tej opinii i od razu muszę zadeklarować, że będziemy takie rozwiązania proponować rządowi.

Poza tym drugim zasadniczym tematem w zakresie legislacyjnym tego posiedzenia Rady będzie przegląd negocjacji w zakresie pakietu azylowego, a w zasadzie dwóch pakietów azylowych, bo jak państwo sobie przypominają, w zeszłym roku takie dwa pakiety, trzech i czterech rozporządzeń, zostały zaproponowane. Są to sprawy absolutnie kluczowe, jeżeli chodzi o system – azylowy. Mamy tutaj, po pierwsze, rozporządzenie w sprawie ustanawiania kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca. Chodzi tu właśnie o rozporządzenie dublińskie, kluczowe, jeżeli chodzi o system azylowy. Ponadto rozporządzenie w sprawie agencji UE do spraw azylu i trzecie rozporządzenie z pierwszego pakietu – w sprawie ustanawiana systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w sprawie ustanawiania kryteriów i mechanizmu ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej.

Jeżeli chodzi o drugi pakiet azylowy, to w grę wchodzą: dyrektywa w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania osób ubiegających się o ochronę międzynarodową – tak zwana dyrektywa recepcyjna, rozporządzenie w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako osób korzystających z ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielania ochrony – jest to tak zwane rozporządzenie kwalifikacyjne, rozporządzenie ustanawiające wspólną procedurę ubiegania się o ochronę międzynarodową w UE – czyli rozporządzenie proceduralne i wreszcie czwarte z tego pakietu – rozporządzenie ustanawiające unijne ramy przesiedleń i zmieniające rozporządzenie PE i Rady.

Szanowni państwo, w zakresie kluczowego elementu nowego systemu azylowego, czyli rozporządzenia dublińskiego, mogę powiedzieć, że utrzymuje się tutaj swoisty pat polityczny. Prezydencja estońska nie jest w stanie w tym momencie zaprezentować jakiegoś nowego kompromisowego podejścia. Utrzymuje się znana rozbieżność, szczególnie dotycząca automatycznego mechanizmu relokacji, co do której oczywiście, tak jak poprzednio wielokrotnie miałem okazję państwa informować, rząd polski podtrzy-

muje swoje zdecydowanie negatywne stanowisko. Trwają pewne negocjacje na poziomie technicznym, w ramach tak zwanego podejścia tematycznego, ale oczywiście nie istnieje możliwość w tym momencie osiągnięcia zgody politycznej.

Mamy przewidywania, że po ukonstytuowaniu się rządu niemieckiego nastąpi jakaś ewolucja i ona może być dla nas ewolucją negatywną w tym sensie, że może być powrót do narzucania mechanizmu relokacji. Przypomnę, że w tym zakresie rząd polski zdecydowanie opowiada się za zasadą dobrowolności, a ponadto uważa, że jakiekolwiek decyzje w ramach takiej relokacji powinny zostać każdorazowo przeniesione na poziom polityczny, na poziom Rady Europejskiej, czyli na poziom wymagający jednomyślności, a nie głosowania na zasadzie większościowej. Ponadto nasze zastrzeżenia budzi również rozporządzenie dotyczące ustanowienia agencji ds. azylu. Na czerwcowym posiedzeniu COREPER II w tym roku pomimo sprzeciwu Polski, Czech i Węgier przyjęto propozycję przedstawioną przez ówczesną prezydencję maltańską w zakresie monitoringu prowadzonego w państwach członkowskich przez tę agencję. Ten właśnie monitoring miałby podlegać zasadzie interwencji przez agencję na terytorium państwa członkowskiego, nawet bez zgody tego państwa. Polska nie może na to wyrazić zgody. Ten sprzeciw został wyrażony i zostanie podtrzymany.

W pozostałych sprawach notujemy pewien postęp, np. w zakresie rozporządzenia dotyczącego unijnych ram przesiedleń przyjęto, na skutek naszych postulatów, nie tylko naszych zresztą, ale byliśmy aktywnym uczestnikiem negocjacji, zagwarantowanie dobrowolnego udziału państw członkowskich w proponowanym instrumencie i wprowadzenie precyzyjnego zapisu dającego pełną gwarancję interpretacyjną w tym zakresie.

Ponadto notujemy również pozytywną ewolucję w zakresie rozporządzenia kwalifikacyjnego, gdzie główne postulaty Polski zostały uwzględnione. Są tu więc, można powiedzieć, peryferyjne postępy korzystne dla naszego stanowiska, natomiast w podstawowej sprawie, tak jak powiedziałem, mamy do czynienia w tym momencie z patem negocjacyjnym, który jednak ze względu na rozwój sytuacji politycznej w Europie może ulec zmianie. Dziękuję bardzo.

**Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):**

Dziękuję bardzo. Otwieram dyskusję. Czy są pytania do pana ministra? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (12 i 13 października 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do dokumentów o sygnaturach: COM(2013) 534, COM(2016) 270, 271, 272, 465, 466, 467, 468, 819, COM(2017) 344, natomiast w stosunku do dokumentu o sygnaturze COM(2017) 571 Komisja postanowiła nie zajmować stanowiska.** Czy jest sprzeciw wobec takiej konkluzji? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt II.

Przechodzimy do pkt III, czyli rozpatrzenia w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informacji o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach. Rząd jest reprezentowany przez pana ministra Marcina Zielenieckiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej. Bardzo proszę pana ministra o krótkie przedstawienie, ponieważ o godzinie 15:00 musimy opuścić salę, więc do tej godziny musimy zdążyć wykonać nasz program. Bardzo proszę, panie ministrze.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny Pracy i Polityki Społecznej Marcin Zieleniecki:**

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, postaram się sprostać zadaniu. W dniu 23 października odbędzie się posiedzenie Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich, w skrócie EPSCO. W agendzie tego posiedzenia znajdują się dwa projekty aktów prawnych. Jest to wniosek o zmianę dyrektywy PE i Rady z dnia

16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług. Drugi to propozycja zmiany rozporządzenia PE i Rady nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i rozporządzenia wykonawczego do tego rozporządzenia.

Jeżeli chodzi o pierwszy z projektów, to prezydencja estońska planuje na tym posiedzeniu Rady przyjęcie tzw. podejścia ogólnego, czyli zajęcie formalnego stanowiska przez Radę. Projekt zmiany dyrektywy będzie w dniu jutrzejszym przedmiotem obrad posiedzenia COREPER. Jeżeli chodzi o szczegółowe zagadnienia, które są nadal przedmiotem negocjacji między państwami członkowskimi, to obejmują one zwłaszcza następujące zagadnienia: po pierwsze, kwestie wynagrodzenia należnego pracownikom delegowanym. Jest to kwestia budząca największe wątpliwości z uwagi na to, że może ona generalnie ograniczać albo nawet uniemożliwiać transgraniczne świadczenie usług.

Po drugie, taką kwestią jest kwestia długości okresu delegowania, po upływie którego do pracowników delegowanych znajdują zastosowanie przepisy prawa pracy obowiązujące w państwie przyjmującym. Polska opowiada się za tym, aby ten okres był jak najdłuższy. Dwadzieścia cztery miesiące to jest okres, który postulujemy wprowadzić.

Po trzecie, długość okresu przejściowego, w trakcie którego państwa członkowskie nie będą mogły stosować regulacji wynikających ze zmiany dyrektywy, czyli krótko mówiąc, okres po przyjęciu dyrektywy zmieniającej, kiedy to byłyby stosowane dotychczasowe przepisy w sprawie delegowania. Naszym zdaniem im ten okres jest dłuższy, tym lepiej. Proponujemy, aby na przykład był to okres pięcioletni.

Kolejna sprawa to kwestia związana z ponoszeniem kosztów zakwaterowania, wyżywienia i transportu pracowników delegowanych. Jesteśmy zdania, aby w tego typu sytuacjach znajdowały zastosowanie przepisy państwa wysyłającego.

Kolejna propozycja to propozycja złagodzenia odpowiedzialności pracodawcy delegującego pracowników za niewłaściwie wypłacone wynagrodzenie, jeżeli jedna oficjalna krajowa strona internetowa państwa przyjmującego zawiera błędne lub niejasne informacje na temat warunków zatrudniania obowiązujących w tym państwie. Polska będzie dążyła do wzmocnienia tego zapisu, tak aby pracodawca nie ponosił odpowiedzialności lub odpowiadał w jak najmniejszym stopniu w przypadku, gdy zastosuje się do błędnych informacji zamieszczonych na stronie internetowej państwa przyjmującego.

Kolejny punkt, w kwestii ewentualnego wprowadzenia do projektu odniesienia do decyzji ustanawiającej platformę do spraw walki z pracą niedeklarowaną – Polska generalnie ma wątpliwości co do tej propozycji. W tekście decyzji powołującej platformę podkreślono, że państwa członkowskie i ich właściwie organy zachowują kompetencje w zakresie określania, analizy i rozwiązywania problemów praktycznych związanych z egzekwowaniem odpowiednich przepisów prawa unijnego dotyczących warunków pracy i ochrony socjalnej. W opinii Polski ewentualna modyfikacja zakresu działalności platformy powinna się odbyć w drodze zmiany decyzji, która tę platformę ustanowiła.

Jeżeli chodzi o drugi dokument, czyli projekt zmiany rozporządzenia w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, to prezydencja estońska nie przedstawiła jeszcze dokumentu na Radę EPSCO. Nie jest również planowane posiedzenie grupy roboczej ds. kwestii społecznych. Projekt tego rozporządzenia ma być, podobnie jak i projekt dyrektywy, o której przed chwilą wspominałem, dyskutowany na posiedzeniach COREPER, w tym na posiedzeniu, które odbędzie się w dniu jutrzejszym. Podczas posiedzenia Rady EPSCO Polska będzie dążyła do uwzględnienia w jak największym stopniu postulatów odnośnie do najistotniejszych z punktu widzenia naszego kraju propozycji zawartych w projekcie zmiany rozporządzeń 883/2004 i 987/2009 w wyżej wymienionym zakresie, zgodnie ze stanowiskiem Rzeczypospolitej Polskiej do tego projektu. Podtrzymujemy szereg zastrzeżeń zgłaszanych w toku negocjacji. Ostateczne stanowisko Polski będzie uzależnione od treści dokumentu, który będzie przedstawiony przez prezydencję estońską na Radę EPSCO. Chcę powiedzieć, że dwie kwestie budzą nasze szczególne wątpliwości. Jest to kwestia zmian w zakresie regulacji dotyczącej równego traktowania i druga sprawa to zmiany w zakresie regulacji dotyczącej ustalania ustawodawstwa właściwego. Polska prezentowała krytyczne stanowisko wobec większości propozycji zawartych we wcześniejszych propozycjach prezydenci estońskiej. Zmiany

koncentrują się na zaostrzaniu kryteriów, na podstawie których instytucje ubezpieczeniowe dokonują oceny stanu faktycznego w celu wydania decyzji o poświadczeniu lub odmowie poświadczenia dokumentu A1.

Wobec niewielkich szans na zbudowanie mniejszości blokującej projekt Polska podejmie starania w celu uwzględnienia w ostatecznej wersji projektu zapisów, które mogą ograniczyć prawdopodobne negatywne skutki wejścia w życie proponowanych zmian. Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Izabela Kloc (PiS):**

Bardzo dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy są pytania? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Zatrudnienia, Polityki Społecznej, Zdrowia i Spraw Konsumenckich (23 października 2017 r.) w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy. Jednocześnie Komisja przypomina, że odnośnie do dokumentu o sygnaturze COM(2016) 128 Sejm przyjął uzasadnioną opinię, w której stwierdza naruszenie zasady pomocniczości.** Na tym zamykam rozpatrywanie pkt III.

Przechodzimy do pkt IV, czyli kontynuacji rozpatrzenia w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu wniosku w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego dyrektywę 2010/31/UE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (COM(2016) 765 – wersja ostateczna). Pragnę państwa posłów poinformować, że na 104. posiedzeniu Komisji w dniu 12 stycznia br. dokument ten został zreferowany szczegółowo przez pana ministra Tomasza Żuchowskiego, podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Budownictwa, oraz przez pana posła sprawozdawcę Andrzeja Czerwińskiego i skierowany do szczegółowego rozpatrzenia do podkomisji nadzwyczajnej ds. polityki energetycznej UE. Podkomisja szczegółowo rozpatrzyła powyższy dokument na piątym posiedzeniu w dniu 28 września. Podkomisja w swojej konkluzji podzieliła stanowisko rządu odnośnie do dokumentu.

W związku z tym chcę zaproponować analogiczną konkluzję: Stwierdzam, że **Komisja rozpatrzyła w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu dokument o sygnaturze COM(2016) 765 – wersja ostateczna. Komisja podzieliła stanowisko rządu.** Czy jest sprzeciw wobec takiej konkluzji? Nie widzę. Stwierdzam więc, że Komisja przyjęła powyższą konkluzję. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt IV.

Przystępujemy do spraw bieżących. Kolejne posiedzenia Komisji odbędą się 11 października o godzinie 12.00 i 13.30 w sali 101. Czy ktoś z posłów chciałby zabrać głos? Nie widzę. Na tym zamykam rozpatrywanie pkt V.

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Protokół dzisiejszego posiedzenia będzie wyłożony do przejrzenia w sekretariacie Komisji w Kancelarii Sejmu. Zamykam posiedzenie Komisji.